

föranstalta om utredning, huruvida och i hvad mån öfriga ofvan antydda reformer beträffande nämnda tjänstemäns användning, befordran, aflönings- och andra förmåner äfvensom angående förenkling af arbets-sättet inom järnvägsförvaltningen må kunna förverk-ligas, samt för Riksdagen framlägga de förslag, hvar-till en sådan utredning tilläfventyrs föranleder.

Stoekholm den 30 januari 1910.

G. Kronlund.

Nr 181.

Af herr **Söderbergh** i Karlshamn, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.

Uti det förslag till revision af bouppteckningsstämpeln, som innehålles i Kungl. Maj:ts proposition nr 22 rörande ändrad lydelse af vissa paragrafer af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften, har en särskild undantagsställning i skatteafseende blifvit beredd åt vissa slag af dispositioner, i det att i fråga om andel, som tillkommer kyrka, landsting, kommun, hushållningssällskap, akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond, pensionsanstalt, sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan *from stiftelse*, stämpelafgiften, därest berörda andel uppginge till 7,500 kronor eller därutöfver, skulle ned-sättas med hälften af det belopp, hvarmed stämpelafgiften, enligt de under klass III i den föreslagna tariffen angifna grunder, öfverstege 8 procent af andelens hela belopp.

De skäl för den sålunda föreslagna lindringen från boupptecknings-stämpeln, som i den kungl. propositionen blifvit anförda eller som eljest

tämligen själfallet föreligga, torde med fullt fog kunna åberopas till stöd för ett *ytterligare steg* i samma riktning, till fullständig befrielse från stämpelafgift för donationer, gjorda *uteslutande för välgörande ändamål*.

I hur stor utsträckning lindring från bouppteckningsstämpeln bör i samtliga ofvan angifna fall medgifvas, lärer, enligt herr finansministerns förmenande, »få anses vara mer eller mindre en smaksak». Men om så är, synes det mig vara icke allenast mest smakligt utan äfven staten värdigast att icke med någon skatteskyldighet i ifrågavarande afseende betunga en inrättning, som icke har annat ändamål än att idka välgörenhet och som i regel icke har andra medel att tillgå för sina barmhärtighetsverk än de medlidandes frivilliga gåfvor. För en sådan inrättning måste hvarje grepp från statens sida i en afsedd donation alltid finnas kännbart, i all synnerhet när detta grepp skulle bli af den betydighet, som i den kungl. propositionen ifrågasättes.

Från stämpelafgift enligt art. I i stämpelförordningen äro bland annat befriade »fromma stiftelser», allenast med undantag af den särskilda stämpeln å protokoll angående bevakning vid domstol af testamente. Jämlikt gällande förordning om inkomstskatt skall sådan icke erläggas af »sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser» och enligt förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst erlägges icke fastighetsbevillning af »barmhärtighetsinrättningar», likasom från utgörande af inkomstbevillning äro frikallade »sjuk och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser».

Samma af billighet och medkänsla förestafvade hänsyn, som varit för statsmakterna afgörande i sistberörda hänseenden, torde böra få gälla i lika hög grad i nu föreliggande fall. Huru den af mig ifrågasatta befrielsen skulle komma att verka, kan näppeligen utrönas af den i den kungl. propositionen förekommande utredningen, men jag antager, att det beräknade skatteresultatet af den afsedda reformen i dess helhet icke skulle däraf förorsakas någon väsentligare minskning. De testamentariska donationerna i vårt land till enbart välgörande ändamål lära icke förekomma så talrikt eller i allmänhet till någon så betydande omfattning, att den ekonomiska synpunkten för staten härvidlag förtjänar afseende framför de, enligt min åsikt, mera beaktansvärda, nyssnämnda hänsyn.

Med stöd af hvad jag sålunda anført, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i 8 § i förordningen den 18 september 1908

angående stämpelafgiften, att från stämpelafgift enligt den under A) Bouppteckning upptagna tariff klass III må befrias *fromma stiftelser* af sådant slag, som afses i 7 § i samma förordning.

Stockholm den 4 februari 1910.

Frithiof Söderbergh.
